

There are no translations available.

Шукри Истиклолияту шукри Ваҳдати миллӣ, ки моро ба сӯи ормонҳои хеш ва ба куллаҳои муроди ҳазорсолаи ҳамраӣ ва муттаҳидӣ оварда расонидааст. Аввалан соҳиби Ватан будан ҷойи ифтихору сарбаландист, зеро имрӯзо барои якчанд миллатҳое, ки орзуи он доранд ин муяссар нашудааст.

Барои ҳамин мо бояд ба кадрӣ ҳар як зарраи ҳоки муқаддаси Ватани азизамон бирасем ва ҷуноне ки бузургони мо гуфтаанд ватандорӣ як ғӯшаи имондорист.

Тинчиву оромӣ, сулҳу субот, сарҷамъиву муттаҳидӣ ба мо имкон медиҳад, ки сарбаландона дар қучое набошад ғайриҷамъӣ намоем. Барои мо ҳамин басанда аст.

Мо ҷавонони шаҳри Истиклол имрӯзо аз он шод ҳастем, ки зерӣ дастуру супоришҳо ва дастгириҳои бевоситаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба сӯи ободонию созандагӣ гомҳои устувори ҳешро ниҳода истодаем. Ифтихор аз он менамоем, ки Пешвои муаззамӣ миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳамеша дастгири мо ҷавонон буда, дар ҳама баромадҳои худ ҷавонро ояндаи миллату давлат мешуморанд. Ва дар ҳақиқат мо ҷавонон бояд бидонем, ки ояндаи ҷомеаи мо, ҳифзи марзӯ бӯи он ва муаррифии кишвари азизамон дар арсаи ҷаҳон дар дасти мо мебошад.

Муҳтарам ҷавонони шаҳри Хоруг!

Мо барои ватандӯстиву ватнапарварии ҳар яки Шумо эътимоди қалон менамоем ва итминон бар он дорем, ки Шумо ҳам дар радиҳои ҷавонони дигар шаҳру навоҳии кишвари азизамон Тоҷикистон қамари ҳиммат баста, барои ҳифзи ҳар зарраи ҳоки он, рушду таррақиёт ва ояндаи неки он сармуғзор ҳастед.

Аз ин рӯ мо ҷавонони шаҳри Истиклол ба Шумо мурочиат намуда, даъват ба амал меоварем, ки барои пешгирии ҳар гуна ҷиноятсодиркуниҳо дар байни ҷавонон ва даст назадан ба амалҳои номатлуб, бо қуллӣ ҷавонони кишварамон ҳамакдагии ҳешро

рохандозӣ менамояд.

Ба бархе аз чавононе, ки имрӯз даст ба чинояткорӣ задаанду фирефтаи игвои душманони мо гардидаанд бояд, таъкид намоем, ки ин гуна амалҳо ба ояндаи чомеаи мо созгор набуда, метавонад подоши хузнангезе ба бор оварад.

Дар хотир дошта бошед, ки он чавонони бонангу номуси Хоруг, ки ҳамраъйии моро қабул медонанд, алайҳи чинояткорону силоҳбадастон ва нафароне, ки ниятҳои ғаразнок доранду оромии моро хушбин нестанд, муборизаи беамон мебаранд ва теша бар решаи душманон мезананд! Аз хотир фаромӯш накунед, ки амалҳои чиноятӣ ба ғайридаи ягон инсон дар рӯи замин набуду нест.

Ба гуфти халк: Бад макун, бад маяндеш, то бад наоядад пеш!